

A szexuális bűncselekmények nemzetközi és hazai bűnügyi statisztikai mutatói

International and domestic crime statistics indicators of sexual crimes

Erdélyi Ákos

kriminológus, bűnügyi pszichológus, tanársegéd, doktorandusz
Nemzeti Közsolgálati Egyetem,
Rendészettudományi Kar
Nemzeti Közsolgálati Egyetem,
Rendészettudományi Doktori Iskola
erdelyi.akos@uni-nke.hu

Absztrakt

Cél: Jelen tanulmányban a szerző a szexuális bűncselekmények bűnügyi statisztikai mutatóit tekinti át. A szexuális bűncselekmények több klasszifikációs szempontrendszer szerint is csoportosíthatók – például a sértettek életkora vagy a végrehajtás módja alapján, és annak fényében is, hogy végrehajtásuk erőszakos úton történik-e. Ez utóbbi alapján megkülönböztethetünk erőszakos és erőszakmentes tényállásokat – előbbire jó példa a szexuális erőszak bűntett, míg utóbbira pedig a gyermekpornográfia. A statisztikai adatok elemzése abba enged betekintést, hogy a szexuális bűncselekmények prevalenciája hogyan, milyen mértékben alakul, és ezek a gyakorisági mutatók hogyan, milyen megelőzési kampányokkal csökkenthetők.

Módszertan: A tanulmányban statisztikai bemutatást olvashatunk, melynek forrásai nemzetközi és hazai bűnügyi statisztikai adatbázisok.

Megállapítások: Noha Magyarországon a közép-kelet-európai régiót tekintve átlagosnak tekinthető a szexuális bűncselekmények miatt indított eljárások száma, még így is magas esetszámokkal találkozunk. Ahhoz, hogy ezek az esetszámok csökkenhessenek, olyan programokra van szükség, amelyek eredményesen veszik fel a harcot a nemierőszak-mítoszok hatásaival, az áldozathibáztatástól való félelemmel és a megbélyegzéssel szemben.

A szerző a kéziratot magyar nyelven nyújtotta be. Benyújtás: 2023. 01. 03. Átdolgozás: 2023. 03. 14.
Elfogadás: 2023. 03. 20.

Érték: Jelen tanulmány egy olyan áttekintő írás, amely a szexuális bűncselekmények komplex, statisztikai szempontú bemutatását célozza meg, amely további összehasonlító elemzések alapjául szolgálhat.

Kulcsszavak: szexuális bűncselekmények, szexuális erőszak, bűnügyi statisztika, prevalencia

Abstract

Aim: In this study, the Author reviews the criminal statistics indicators of sexual crimes. Sexual crimes can be grouped according to several classification systems – for example, the age of the victims, or the method of execution, or in light of whether they are committed with violence. Based on the latter, distinguished between violent and non-violent situations – a good example of the former is the crime of sexual violence, while the latter is child pornography. The analysis of the statistical data provides insight into how and to what extent the prevalence of sexual crime develops, as well as how and with what prevention campaigns these frequency indicators can be reduced.

Methodology: In the study, the Author makes a statistical presentation, the sources of which are international and domestic crime statistics databases.

Findings: Although the number of proceedings initiated for sexual crimes in Hungary can be considered average for the Central and Eastern European region, the numbers of cases detected are still at high levels. In order for these cases to decrease, programs are needed that effectively combat the effects of sexual violence myths, the fear of victim blaming, and stigmatisation.

Value: This study is an overview that aims to present a complex statistical point of sexual crimes, which can serve as a basis for further comparative analyses.

Keywords: sexual crimes, sexual violence, crime statistics, prevalence

Bevezetés

Az újév nemcsak a fogadalmak, az új kezdetek ideje, hanem az összegzéseké is. Visszatekintünk az előző évre, és számot vetünk magunkkal és a világgal kapcsolatban. Az összegzés azonban lehet nagyon speciális is: a bűnügyi terület is összegez, elemez, összesít, meghatároz. Ehhez az összegzéshez nyújt segítséget a bűnügyi statisztika is, mégpedig olyan bűncselekmények kapcsán is, mint a szexuális bűncselekmények, amelyek – amennyiben lehet rangsort felállítani a bűncselekmények között – a második legkomolyabb tárgyi súlyú

bűncselekmények az emberölést követően (Lohner, 2019). Vizsgálatukat ez az észrevétel is megalapozza, ahogyan az is, hogy ezeket a bűncselekményeket szakmai és társadalmi szempontból is fokozott érdeklődés kíséri vagy a sértett életkora miatt, vagy az elkövető társadalomban betöltött pozíciója okán, vagy az elkövetés során tanúsított elkövetői magatartás brutalitása miatt. Így ezekben az esetekben nem megengedhető a mismásolás, vagy a pontatlan, félrevezető következtetések közvélemény elé tárása.

A szexuális bűncselekmények véleményem szerint az egyik legkomplexebb bűncselekménytípus közé tartoznak, amelyek mindenki számára – legyen az sértett, elkövető vagy maga a társadalom – komoly (pszicho)traumatológiai következményekkel járnak, s amelyekkel a hazai szakértők is (Kósa, 2015; Kuritárné Szabó & Merza, 2017; Merza, Papp & Kuritárné Szabó, 2015; Perczel-Forintos & Kocsis-Bogár, 2015) sokat foglalkoznak. De nem csak a gyakorlati szakemberek tanulmányozzák a kérdéskört: számos, igen nivós hazai (Haller, Fogarasi & Farkas, 2020; Parti, Szabó & Virág, 2017, 2016) és nemzetközi tanulmányban (Bulut & Çankaya, 2020; Chu & Thomas, 2010; Hall & Hall, 2007; Marschall, 1989; Money, 1990; Murray, 2000; Ryan, Huss & Scalora, 2017; Salfati & Taylor, 2006) végeztek empirikus kutatásokat a szexuális bűncselekmények és szexuális bűnelkövetők vonatkozásában.

Mindezen információk és tények ellenére számos kérdés fogalmazódhat meg a szexuális bűncselekmények vonatkozásában, többek között, hogy mi magyarázhatja az egyes régiókban az eltérő előfordulást, vagy, hogy milyen módon lenne szükséges a gyermekvédelmi jelzőrendszert átalakítani annak érdekében, hogy a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények gyakoriságát csökkenthessük? Sajnálatos módon bármennyire is szeretném az összes felmerülő kérdésre megtalálni a választ, az nem lenne lehetséges. Ugyanakkor a bűnügyi adatok áttekintésével talán közelebb juthatunk néhány probléma és kérdéskör intervenciójához, kezeléséhez, megoldási javaslataihoz.

Szexuális bűncselekmények a nemzetközi bűnügyi statisztikában

Pusztán a bűnügyi statisztika fogalmának közös nevezőre hozása céljából tárom az olvasó elé azt a fogalmi keretrendszert, amin belül a fogalommal dolgozom: „*A bűnügyi statisztika a bűnözés mint társadalmi tömegjelenség egymást feltételező és egymással kapcsolatban álló jellemzőiről gyűjt adatokat, egyrésztől a bűnözés tárgyi oldalán a büntetőjogi normaszegésről, másrésztől a bűnözés alanyi oldalán a bűnelkövető személyről és a sértettéről*” (Kó, 2020). A bűnügyi statisztika a nyomozó hatóság számára ismertté vált bűncselekmények adatait

tartalmazza, melyeket gyakran illetnek a regisztrált bűncselekmények jelzős szerkezettel is, amely adatokat az Egységes Nyomozóhatósági és Ügyészségi Bűnügyi Statisztika (ENYÜBS) és a bírósági statisztika reprezentál.

A hazai bűnügyi statisztikai rendszerek mellett nemzetközi adatbázisokból is hozzájuthatunk a számunkra szükséges információkhoz. Ilyen adatbázis például az Egyesült Nemzetek Szervezete, az ENSZ által felügyelt adatbázis (URL1), amely az 1950-es évektől kezdve szolgáltat statisztikai adatokat. Az adatbázis nyílt, bárki számára hozzáférhető, amelyben adatokat találunk az egyes földrészek, régiók, valamint az egyes országok bűnügyi statisztikáját illetően a 2010 és 2020 közötti időszak vonatkozásában. Az adatbázis tartalmazza a főbb bűncselekményeket és a sértetti adatokat is, így egy-egy ország bűnügyi statisztikája több szempont szerint is elemezhető.

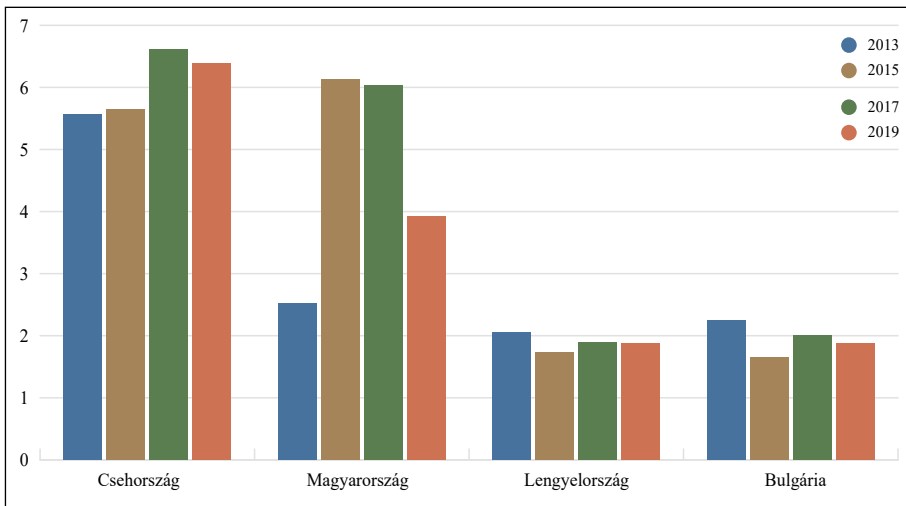
Az adatbázis a szexuális bűncselekmények kapcsán is közöl részletes számadatokat, illetve több szexuális bűncselekményi kategóriát is nevesít. Ilyen többek között a szexuális kizsákmányolás, a szexuális erőszak vagy szexuális zaklatás bűncselekmények, amelyeket az adatbázis számadatokkal is bemutat, illetve úgynevezett egyéb szexuális erőszakos cselekményről (other acts of sexual violence) is kapunk számszerű információkat.

Az adatbázis Közép-Kelet-Európa vonatkozásában összegzi többek között Csehország, Magyarország, Lengyelország, Moldova, Románia, Szlovákia és Ukrajna bűnügyi adatait a szexuális kizsákmányolás, a szexuális erőszak, valamint az egyéb szexuális erőszakos cselekmények büntetőjogi kategóriák mentén a 2010 és 2020 közötti időszak tekintetében.

Az ENSZ által közölt adatból megállapítható, hogy a közép-kelet-európai régióban Magyarország bűnügyi statisztikai adatai átlagosnak tekinthetők, noha még így is magas esetszámokkal találkozunk. Az ENSZ-adatbázis a közép-kelet-európai régió vonatkozásában többek között Csehország, Magyarország, Lengyelország és Bulgária statisztikai mutatóit közli, 100 000 lakosra vetített arányszámban (1. számú ábra).

1. számú ábra

A szexuális erőszak-bűncselekmény statisztikai mutatói a kelet-közép-európai régióban 2013–2019 között, 100 000 lakosra vetítve

Forrás. Az ábra a szerző saját készítése az ENSZ kimutatása (URL1) alapján (2023. március 13.).

A 100 000 lakosra vetített arányszám alapján – amelyre az eltérő területi méretek és népsűrűség miatt van szükség – elmondható, hogy hazánk a szexuális erőszak-bűntett elkövetése kapcsán a középmenyőzben foglal helyet. Kiemelendő a 2013 és 2015 között tapasztalt növekedés: 2015-ben közel háromszoros a szexuális erőszak előfordulása a 2013. évi átlagadathoz viszonyítva; illetve 2017 és 2019 között enyhe csökkenő tendencia látható. Felmerül a kérdés, vajon miért? A 2013 és 2015 közötti növekedés okozója lehet az akkoriban eszkalálódó migrációs válsághelyzet is, ahogyan magyarázható a növekedés a jobb ismeretségi adatokkal is: vélelmezhető, hogy ebben az időszakban több sértett tett feljelentést a nyomozó hatóságnál. A grafikonon látható az is, hogy a régióban 2013-tól nagyjából azonos az ismertté vált cselekmények száma.

Sajnálatos, hogy az ENSZ-adatbázis csak 2020-ig közöl adatokat, így a COVID-világjárvány időszakára vonatkozó adatokról nincs tudomásunk, pedig a világméretű járvány okozta biztonsági óvintézkedések – például home office jellegű munkavégzés, távoktatás, szociális izoláció, leszűkült élettér stb. – bizonyára hatással voltak a szexuális erőszak dinamikájára is, és átrendezték a cselekmény elkövetésének jellemzőit.

Az ENSZ-adatbázis elemzését illetően meg kell jegyezni, hogy az abban közölt adatok nem minden esetben hasonlíthatók össze maradéktalanul, lévén,

hogy az egyes országok büntetőjogi megközelítése nem minden esetben konzisztens a másik ország büntetőjogi felfogásával. Erre jó példa, hogy míg Magyarország és Csehország vonatkozásában az adatbázis információkat közöl a szexuális kizsákmányolás (sexual exploitation) kapcsán, addig ezen kategória Lengyelország vagy Bulgária vonatkozásában nem jelenik meg. Hasonló az eset a szexuális zaklatás (sexual assault) kapcsán is: míg ez Csehországban külön büntetőjogi kategóriaként jelenik meg, addig Magyarország vagy Bulgária esetében ilyen kategóriával nem találkozunk.

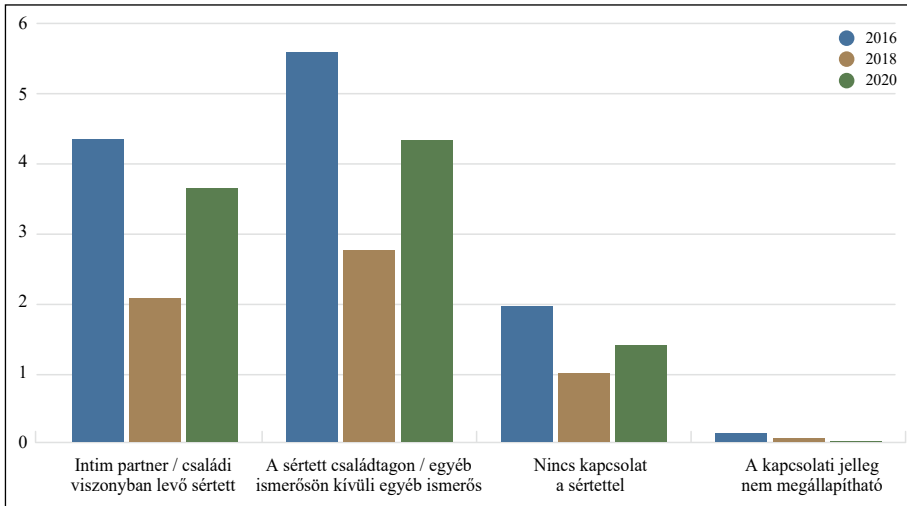
Az ENSZ-adatbázisból nemcsak a szexuális bűncselekmények előfordulási gyakorisága kapcsán jutunk adatokhoz, hanem számszerűsíthető a viktimológia is, jelesül az, hogy a szexuális bűncselekmények sértettjei milyen körből kerülnek ki, milyen kapcsolat áll fenn az elkövető és a sértett között, valamint beazonosítható az áldozat nemi hovatartozása is.

Az adatbázisban alapvetően négy kapcsolatrendszer jelenik meg: az elkövető és a sértett között intim partneri/családi viszony áll fenn; családtagokon/intim partneren kívüli egyéb ismerősök; az elkövető és a sértett korábban nem ismerték egymást; a kapcsolat milyensége nem megállapítható. A viktimológiai elemzések kapcsán is fennáll az az eset, amit a bűncselekmény-kategóriák mentén is látni vélünk: az egyes kapcsolati rendszerek ismerete nem áll rendelkezésre minden ország vonatkozásában. Például amíg Magyarország és Csehország kapcsán jól besorolható az intim partner/családi viszony kapcsolatrendszer, addig Lengyelország esetében ez a viszonyrendszer nem kerül nevesítésre, ahogyan a családtagokon/intim partneren kívüli egyéb ismerős kategória sem. Ezek hiányában részletgazdag elemzés nem készíthető.

Leszűkítve a nemzetközi adatbázis adatait Magyarországra nézve elmondható, hogy a viktimológiai adatok 2016-tól kerültek feltöltésre az adatbázisban (2. számú ábra).

2. számú ábra

A Magyarországon szexuális bűncselekmény áldozatává vált sértetti adatok 2016-tól, 100 000 fős lakos arányában

Forrás. Az ábra a szerző saját készítése a hivatkozott ENSZ-kimutatás alapján (2023. március 13.).

A viktimológiai statisztikai elemzés alapján elmondható, hogy hazánkban a szexuális bűncselekmények sértettjei jellemzően az elkövető ismeretségi köréből (családjából, párkapcsolatából vagy baráti köréből) kerülnek ki, míg ismeretlen személy sérelmére ritkábban követnek el szexuális támadást. Az is jól látható, hogy a szexuális támadásban részt vevők társas viszonya szinte minden esetben beazonosítható: azok az esetek, amelyekben a kapcsolati jelleg nem megállapítható, konvergál a nulla értékhez. Ez a megállapítás a szexuális bűncselekmények felderítésekor válik igazán relevánssá, ugyanis így vélhetően jóval könnyebben leszűkíthető a lehetséges elkövetők köre, ami, ha kiegészül a szexuális elkövetők személyiségének elemzésével és profilozásával, még gyorsabb eredményre vezethet.

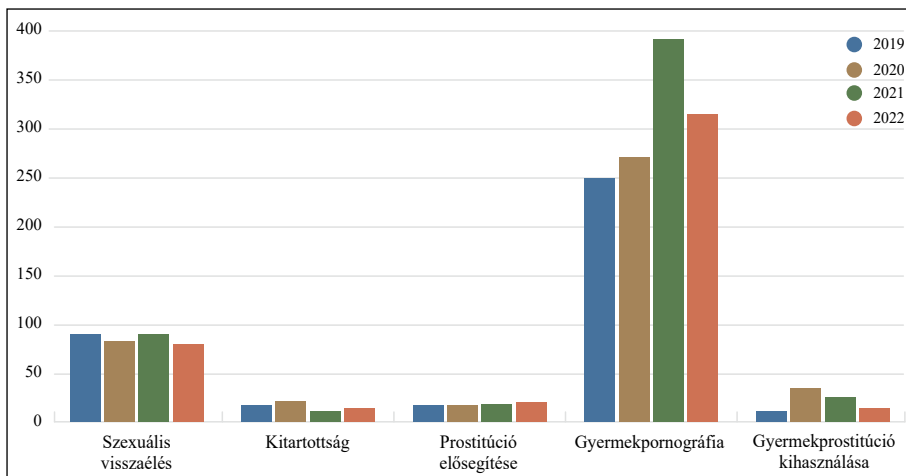
Szexuális bűncselekmények a hazai ENYÜBS-rendszerben

Az ENSZ-adatbázis után megtekintettem az Egységes Nyomozhatósági és Ügyészségi Bűnügyi Statisztika (ENYÜBS) adatait is.

Elsőként tekintünk át az úgynevezett „erőszakmentes” szexuális bűncselekmények alakulását 2019-től kezdődően (3. számú ábra).

3. számú ábra

Az úgynevezett „erőszakmentes” szexuális bűncselekmények magyarországi statisztikai mutatói a 2019–2022 közötti időszakban

Forrás. A grafikon a szerző saját készítése az ENYÜBS adatai alapján (2023. január 3.).

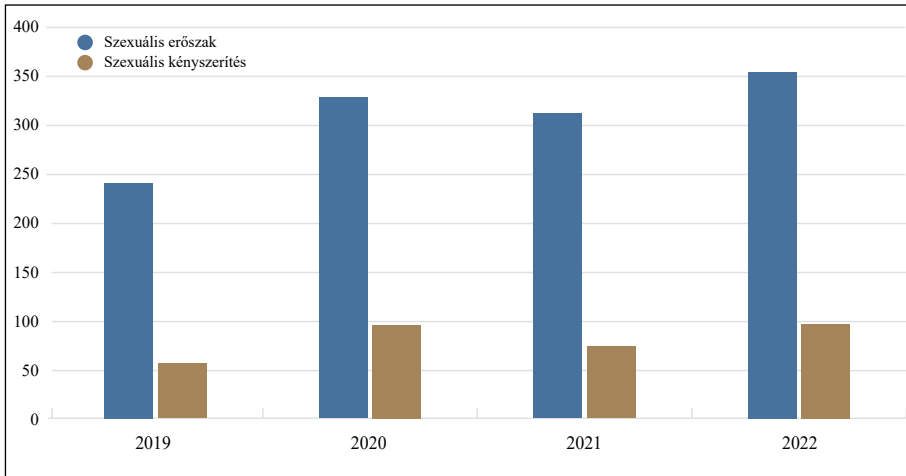
A számadatok alapján elmondhatjuk, hogy önmagukhoz képest egyik bűncselekmény sem mutat drasztikus változást – sem esetszámnövekedésben, sem esetszámcsökkenésben –, noha ez alól talán kivételt képez a gyermekpornográfia büntette. A szexuális visszaélés, a kitartottság, a prostitúció elősegítése és a gyermekprostituáció kihasználása 2019 és 2022 között konzisztenciát mutat; az esetszámok minden évben közel azonosak. A gyermekpornográfia kapcsán 2021-ben következett be egy látható esetszámnövekedés: ekkor – 2020-hoz képest, amikor a regisztrált gyermekpornográfia 270 esetet tartalmazott – 390 eset került regisztrálásra. „Jó hír”, hogy ezt követően 2022-ben ismét egy alacsonyabb esetszám került regisztrálásra, 314 bűnüggyel.

Az erőszakos tényállások statisztikai adatait áttekintve (4. számú ábra) azt mondhatjuk, hogy a szexuális erőszak gyakorisága 2019 óta közel azonos szinten mutat konzisztenciát, kiugró és drasztikus értékeket nem vesz fel, az esetszámok növekedése és csökkenése minimális. Ugyanez a megállapítás igaz a szexuáliskényszerítés-büntett előfordulásának gyakoriságára is, amit ki kell egészíteni azzal a megállapítással, hogy a szexuális kényszerítés elkövetése kevésbé jellemző napjaink kriminalisztikájára. Ameddig a szexuális erőszak-bűncselekmény elkövetésének gyakorisága több mint 300 esetet jelent évenként, addig a szexuális kényszerítés elkövetésének gyakorisága 70–95 közötti esetszámot mutat évente.

4. számú ábra

A szexuális erőszak és a szexuális kényszerítés mint erőszakos szexuális bűncselekmények előfordulásának gyakorisága Magyarországon 2019–2022 között

Forrás. A grafikon a szerző saját készítése az ENYÜBS adatai alapján (2023. január 3.).

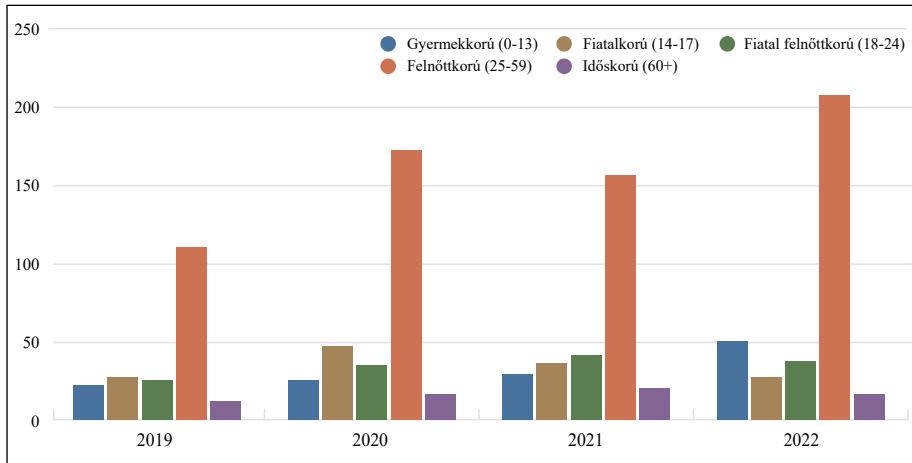
Az ENYÜBS adatbázis felhasználásával elemezhetők az elkövetői (5. számú ábra) és a sértetti életkori adatok (6. és 7. számú ábra) is.

Az elkövetők kapcsán megállapítható, hogy 2019 és 2022 között 1110 férfi követett el szexuális erőszak-bűntettet, és csupán 27 nő. A férfi elkövetők többsége (645 fő) 25 és 59 év közötti, míg legkevésbé az időskorúakra jellemző az erőszak elkövetése: 64 fő volt az elkövetés idején időskorú (60 év feletti). A férfi elkövetők életkori adatai a vizsgált időszakban azt tükrözik, hogy a szexuális erőszaktevő jellemzően felnőttkorú személy, noha 2022-ben önmagához képest jelentősen megemelkedett a gyermekkorú elkövetők (0–13 év) száma: míg 2019 és 2021 között az arányuk 10,28% és 11,22% (22 és 29 fő) között mozgott, 2022-ben a szexuális erőszaktevők már 14,84%-a (50 fő) volt gyermekkorú személy.

A szexuális erőszak sértettjeinek adatait vizsgálva elmondható, hogy 2019 és 2022 között összesen 1232 személy vált szexuális erőszak áldozatává. Az áldozatok 79,63%-a, összesen 981 személy volt nő, míg 20,37%, összesen 251 személy volt férfi. Nagyon magas számban fordulnak elő azok az esetek, ahol kislányok (0–13 év) válnak szexuális erőszak áldozatává (a vizsgált időszakban az áldozatok 49,03%-a tartozik ebbe a csoportba), illetve azok a bűncselekmények, ahol felnőttkorú nők válnak áldozattá (a vizsgált időszakban az ő arányuk 25,08%). Azokban az esetekben pedig, ahol az áldozat férfi, szintén nagyon magas a gyermekkorúak száma: a férfi sértettek 86,45%-a gyermekkorú.

5. számú ábra

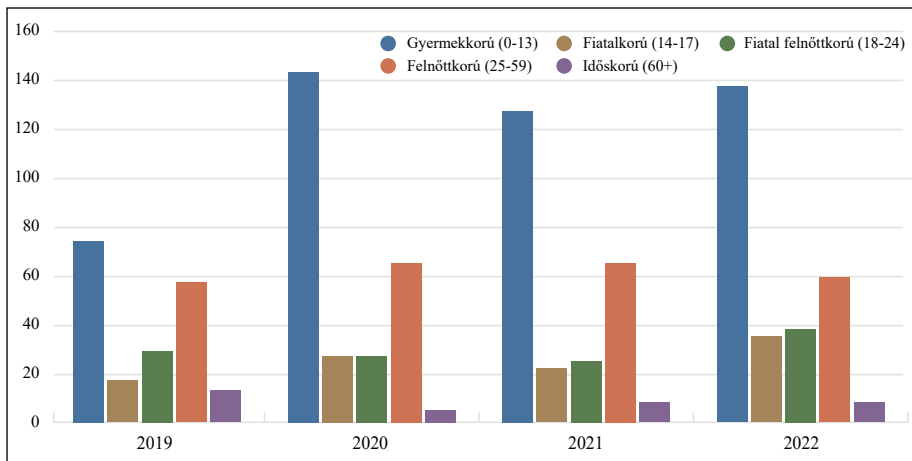
A szexuális erőszak-bűntett férfi elkövetőinek életkori megoszlása 2019–2022 közötti időszakban

Forrás. A szerző saját szerkesztése az ENYÜBS adatai alapján (2023. január 3.).

6. számú ábra

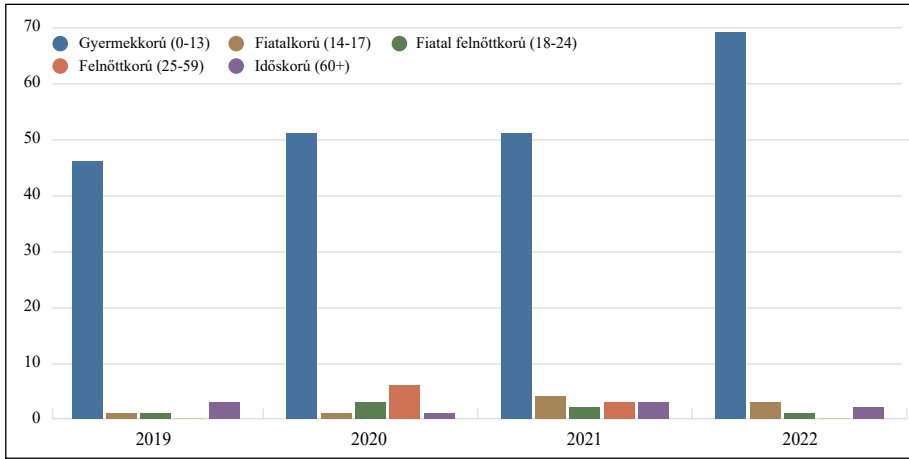
A szexuális erőszak női sértettjeinek életkori megoszlása 2019–2022 közötti időszakban

Forrás. A grafikon a szerző saját készítése az ENYÜBS adatai alapján (2023. január 3.).

7. számú ábra

A szexuális erőszak férfi sértetteinek életkori megoszlása 2019–2022 közötti időszakban

Forrás. A grafikon a szerző saját készítése az ENYÜBS adatai alapján (2023. január 3.).

Összegzés

A szexuális erőszakos bűncselekmények kriminálstatisztikai mutatóit elemezve megállapítható, hogy a közép-kelet-európai régióban a Magyarországon elkövetett szexuális bűncselekmények prevalenciája más régiós országokhoz képest átlagosnak mondható, mindemellett így is nagyon magas esetszámokkal találkozunk. Ezt a magas esetszámot támasztják alá a hazai statisztikai mutatók is, amelyek alapján konzisztensen magas, nagyjából 300 körüli esetszámokkal találkozunk évenként.

A nemzetközi és hazai sértetti statisztikai adatokból körvonalazódik az a tendencia, miszerint a szexuális erőszakot jellemzően közeli hozzátartozók és intim partnerek sérelmére követik el az elkövetők, valamint nagyon magas a gyermekkorú sértettek száma. A több forrásból származó adatokból vélelmezhető az is, hogy a közeli hozzátartozók sérelmére elkövetett cselekmények mögött gyermekkorú áldozatok lehetnek. Ugyanakkor azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a szexuális bűncselekmények esetében magas a látencia mértéke is (Korinek, 2020), így nem minden eset kerül a nyomozó hatóság tudomására, és nem válik a hivatalos bűnügyi statisztika részévé sem.

A látencia oka lehet a másodlagos viktimizációtól való félelem. A történetek újbóli, ismétlődő felidézése komoly pszichotraumatogén hatással bír, amely

különösen erős a szexuális erőszakos bűncselekmények felidézésekor (Janoff-Bulman, 1995; Maercker & Augsburger, 2019; Roth & Newman, 1995).

A látencia okozója lehet az is, hogy a sértett tart attól, hogy az eljáró nyomozó hatóság hogyan fogja fogadni feljelentését, mennyire veszik komolyan, vagy éppen mennyire ítélik el őt magát a bűncselekményért (Korinek, 2020; Orth, 2002). Erről az áldozathibáztató attitűdről szólnak az úgynevezett nemierőszak-mítoszok (Ben-David & Schneider, 2005; Bridges, 1991; Norris & Cubbins, 1992; Nyúl, Ferenczy, Kende & Szabó, 2017, 2018; Parti, Szabó & Virág, 2016), amelyek a szexuális erőszak áldozatának felelősségét erősítik fel, ezzel egyidejűleg bagatellizálják a bűntett jelentőségét, és igyekeznek felmenteni az elkövetőt az általa végrehajtott cselekmény alól.

Annak érdekében, hogy a feljelentéstől és az egyéb negatív következményektől való félelem megszűnjön, mindenképpen olyan pozitív hatásokra és indikátorokra van szükség, amely az áldozatok ellenállását feloldja. Ennek eszköze lehet egy célirányos, edukatív kampányprogram, a rendőrségi állomány érzékenyítése, a szexuális bűncselekmények sértetti kihallgatásainak módszertani kidolgozása és bűnügyi pszichológus krízisintervenciós tevékenységének alkalmazása is. Ha a félelmeket csökkenteni tudjuk, szép lassan elmúlik a megbélyegzéstől és az ismétlődő, repetitív traumatizálódástól való félelem, ami magával hozza a feljelentések és jelzések számának növekedését, ez pedig csökkenti a szexuális bűncselekmények látenciáját, ami hosszú távon magához a bűncselekmény prevalenciájának stabil csökkenéséhez vezethet.

Ugyancsak átgondolandó a gyermekvédelmi jelzőrendszer működése és optimalizálása. A gyermekek fokozottan ki vannak téve a családon belüli abúzusnak, valamint napjainkban egyre inkább előtérbe kerül a kortársbántalmazás is, amelynek főként a gyermek- és fiatalkorúak esnek áldozatául – nemegyszer tragikus véggel (Jármí, 2019; Siegler, 2020; Várnai et al., 2018). Annak érdekében, hogy ezen cselekmények esetszáma jelentősen csökkeni tudjon, szükségesnek látom egy újragondolt (bűn)megelőzési-prevenációs kampány kidolgozását, amelyben a fokozottan sérülékeny korcsoport és a velük közvetlenül, napi szinten találkozó és foglalkozó személyek kerülnek megszólításra.

Felhasznált irodalom

- Ben-David, S. & Schneider, O. (2005). Rape perceptions, gender role attitudes, and victim-perpetrator acquaintance. *Sex Roles, 53*(5-6), 385–399. <https://doi.org/10.1007/s11199-005-6761-4>
- Bridges, J. S. (1991). Perceptions of date rape and stranger rape: A difference in sex role expectations and rapesupportive beliefs. *Sex Roles, 24*(5), 291–307. <https://doi.org/10.1007/BF00288303>

- Bulut, S. & Çankaya, M. C. (2020). Understanding the Reasons of Pedophilia. *Clinical Research in Psychology*, 3(1), 1–4.
- Chu, C. M. & Thomas, S. D. M. (2010). Adolescent Sexual Offenders: The Relationship Between Typology and Recidivism. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment*, 22(2), 218–233. <https://doi.org/10.1177/1079063210369011>
- Hall, R. C. W. & Hall, R. C. W. (2007). A Profile of Pedophilia: Definition, Characteristics of Offenders, Recidivism, Treatment Outcomes, and Forensic Issues. *Mayo Clinic Proceedings*, 82(4), 457–471. <http://dx.doi.org/10.4065/82.4.457>
- Janoff-Bulman, R. (1995). Victims of Violence. In Everly, G. S. & Lating, J. M. (Eds.), *Psychotraumatology. Key Papers and Core Concepts in Post-Traumatic Stress* (pp. 73–86). Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4899-1034-9_5
- Jármí É. (2019). Az iskolai bántalmazás (bullying) megelőzése. *Educatio*, 28(3), 528–540. <https://doi.org/10.1556/2063.28.2019.3.6>
- Haller J., Fogarasi M. & Farkas J. (2020). Szexuális bűncselekmények. In Haller J. (Szerk.), *Bűntettek kriminálpszichológiája* (pp. 59–116). Dialóg Campus Kiadó.
- Korinek L. (2020). Látens bűnözés. In Barabás A. T. (Szerk.), *Alkalmazott kriminológia* (pp. 369–376). Dialóg Campus Kiadó.
- Kó J. (2020). Bűnözési statisztika Magyarországon és nemzetközi szinten. In Barabás A. T. (Szerk.), *Alkalmazott kriminológia* (pp. 351–368). Dialóg Campus Kiadó.
- Kósa K. (2017). A gyermekkori traumatizáció hatásai a felnőttkori egészségi állapotra. In Kuritárné Szabó I. & Tisljár-Szabó E. (Szerk.), *Úgy szerettem volna, ha nem bántottak volna – A családon belüli gyermekkori traumatizáció: elmélet és terápia* (pp. 139–166). Oriold és Társai Kiadó.
- Kuritárné Szabó I. & Merza K. (2017). A szexuális bántalmazás és a borderline tünetprofil összefüggései. In Parti K. (Szerk.), *Szexuális erőszak: mítosz és valóság. Kutatások a szexuális erőszakról* (pp. 89–127). Országos Kriminológiai Intézet.
- Lohner K. (2019). Szexuális bűncselekmények vizsgálata a kockázatelemzés tükrében. In Baráth N. E. & Mezei J. (Szerk.), *Rendészet-Tudomány-Aktualitások. A rendészettudomány a fiatal kutatók szemével. Konferenciakötet* (pp. 193–199). Doktoranduszok Országos Szövetsége.
- Maercker, A. & Augsburger, M. (2019). Developments in Psychotraumatology: A Conceptual, Biological, and Cultural Update. *Clinical Psychology in Europe*, 1(1), 1–18. <https://doi.org/10.32872/cpe.v1i1.30294>
- Marschall, W. L. (1989). Intimacy, loneliness and sexual offenders. *Behavioural Research in Therapy*, 27, 491–503.
- Merza K., Papp G. & Kuritárné Szabó I. (2015). Borderline személyiségzavar és gyermekkori traumatizáció. In Kuritárné Szabó I. & Tisljár-Szabó E. (Szerk.), *Úgy szerettem volna, ha nem bántottak volna – A családon belüli gyermekkori traumatizáció: elmélet és terápia* (pp. 167–184). Oriold és Társai Kiadó.
- Money, J. (1990). Forensic sexology: Paraphilic serial rape (biastophilia) and lust murder (erophonophilia). *American Journal of Psychotherapy*, 44(1), 26–36.

- Murray, J. B. (2000). Psychological profile of pedophiles and child molesters. *The Journal of Psychology*, 134, 211–224.
- Norris, J. & Cubbins, L. (1992). Dating, drinking and rape: Effects of victim's and assailant's alcohol consumption on judgements of their behavior and traits. *Psychology of Women Quarterly*, 16(2), 179–191. <https://doi.org/10.1111/j.1471-6402.1992.tb00248.x>
- Nyúl B., Ferenczy D., Kende A. & Szabó M. (2018). A Nemierőszak-mítoszok Elfogadása Skála (NEMES) magyar adaptációja. *Alkalmazott Pszichológia*, 18(1), 115–135. <http://doi.org/10.17627/ALKPSZICH.2018.1.115>
- Nyúl B., Ferenczy D., Kende A. & Szabó M. (2017). A felelősség paradoxona: a nemi erőszak mítoszok elfogadása és a társas identitás összefüggései. In Kovács M. (Szerk.), *Társadalmi nemek. Elméleti megközelítések és kutatási eredmények* (pp. 117–140). Eötvös Kiadó.
- Orth, U. (2002). Secondary Victimization of Crime Victims by Criminal Proceedings. *Social Justice Research*, 15(4), 313–325. <https://doi.org/10.1023/A:1021210323461>
- Parti K., Szabó J. & Virág Gy. (2017). A szexuális erőszak jellemzői egy aktakutatás tükrében. In Parti K. (Szerk.), *Szexuális erőszak: mítosz és valóság. Kutatások a szexuális erőszakról* (pp. 159–198). Országos Kriminológiai Intézet.
- Parti K., Szabó J. & Virág Gy. (2016). A média azt üzenté... Szexuális erőszakkal kapcsolatos ismeretek, vélemények és attitűdök vizsgálata egy médiakampány kapcsán. *Médiakutató*, 16(2), 7–24.
- Perczel-Forintos D. & Kocsis-Bogár K. (2017). Traumatikus életesemények a szkizofrén pszichózisok háttérében. In Kuritárné Szabó I. & Tisljár-Szabó E. (Szerk.), *Úgy szerettem volna, ha nem bántottak volna – A családon belüli gyermekkori traumatizáció: elmélet és terápia* (pp. 185–202). Oriold és Társai Kiadó.
- Roth, S. & Newman, E. (1995). The Process of Coping with Sexual Trauma. In Everly, G. S. & Lating, J. M. (Eds.), *Psychotraumatology. Key Papers and Core Concepts in Post-Traumatic Stress* (pp. 321–339). Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4899-1034-9_19
- Ryan, T. J., Huss, M. T. & Scalora, M. J. (2017). Differentiating Sexual Offender Type on Measures of Impulsivity and Compulsivity. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 24(1-2), 108–125. <https://doi.org/10.1080/10720162.2016.1189863>
- Salfati, C. G. & Taylor, P. (2006). Differentiating sexual violence: A comparison of sexual homicide and rape. *Psychology, Crime & Law*, 12(2), 107–125. <http://dx.doi.org/10.1080/10683160500036871>
- Siegler A. (2020). Iskolai bántalmazás a diákok perspektívájából. *Iskolakultúra*, 30(7), 61–75. <http://dx.doi.org/10.14232/ISKKULT.2020.7.61>
- Várnai D. E., Jármí É., Arnold P., Demetrovics Zs., Németh Á., Kökönyei Gy. & Örkényi Á. (2018). A kortársbántalmazás (bullying) értelmezésének vizsgálata kvalitatív módszerekkel – “Az Iskoláskorú Gyermek Egészségmagatartása” (HBSC) vizsgálat módszertanának kiegészítése. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 73(4), 519–539. <https://doi.org/10.1556/0016.2018.73.4.1>

A cikkben található online hivatkozás

URL1: *Violent & Sexual Crime*. <https://dataunodc.un.org/dp-crime-violent-offences>

Alkalmazott jogszabály

2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Erdélyi Á. (2024). A szexuális bűncselekmények nemzetközi és hazai bűnügyi statisztikai mutatói. kérdések. *Belügyi Szemle*, 72(7), 1225–1229. <https://doi.org/10.38146/BSZ-AJIA.2024.v72.i7.pp1225-1239>

Nyilatkozatok

Összeférhetlenség

A szerző nem jelentett összeférhetlenséget.

Finanszírozás

A szerző nem kapott pénzügyi támogatást a kutatáshoz, a szerzőséghez és/vagy a cikk publikálásához.

Etikai nyilatkozat

Jelen cikkhez nem kapcsolódik adatkészlet.

Nyílt hozzáférésről szóló tájékoztatás

Jelen cikk a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY NC-ND 2.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/>) feltételei szerint publikált Open Access közlemény, melynek szellemében a cikk bármilyen médiumban szabadon felhasználható, megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző és a közlés helye, illetve a CC License linkje feltüntetésre kerülnek.

Levelező szerző

A cikk levelező szerzője Erdélyi Ákos, aki az erdelyi.akos@uni-nke.hu e-mail címen érhető el.